

Επί του σχεδίου Νόμου «περί εκμεταλλεύσεως λατομείων»

Πρός την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἀπὸ πολλῶν ἀνεγνωρισθῆ ἡ ἀνάγκη ὅτι ἡ, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1915 θυνάμει τοῦ Ν. 587, ἰσχύουσα Νομοθεσία περὶ λατομείων δὲν δύναται νὰ ἀναποκριθῆ εἰς τὴν ὄλοσιν ἐξελισσομένην τεχνολογίαν καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν σημασίαν, ἣν ἀπαιτοῦσαν ἴδία κατὰ τελευταία ἔτη αἱ λατομικαὶ ὄρυκται ὕλαι, πλείσται τῶν ὁποίων δὲν ἀρίστανται τῆς τοιαύτης τῶν μεταλλευμάτων.

Ἐξ ἑτέρου ἡ ἀνάγκη προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ἡ διαρρύθμιξις ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετουσῶν τὸ δημόσιον συμφέρον, ὅσας τούτου εἶναι ὑπέρτερον τῆς λατομείας, ἀλλὰ καὶ λόγοι ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς λατομείοις καὶ γενικώτερον τῶν περιόχων καὶ διατάκτων, περιπτώσεις αἰτινας δὲν ἀντιμετωπίζονται λυσιτελῶς ὑπὸ τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας, ἐπιτακτικὴν καθιστοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναμορφώσεως ταύτης ἕσται τῶν σημερινῶν δεδομένων.

Ἡ μέχρι τοῦ ἔτους 1970 νομοθεσία συλλήθδην ρυθμίζει τὰ τῶν λατομείων, πνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως τῶν ἐξορυσσόμενων ὄρυκτῶν εἰς κατηγορίας, καὶ οὐδεμίαν ἀδειαν ἀπαιτεῖ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λατομικῶν ὄρυκτῶν ἐν γένει. Ἡ τοιαύτη ὁμως ρύθμισις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίχθῃ ὅτι προήγαγε τὴν λατομίαν, δι' ἃ καὶ ἐν ἔτει 1970 διὰ τοῦ Ν.Α. 433 (περὶ ἐκμετάλλευσως λατομείων μαρμάρων) ἀπεχωρίσθησαν τῶν λατομικῶν ὄρυκτῶν ὕλων τὰ μάρμαρα, ὑπαρθέντα διὰ τοῦ ὡς ἄνω νομοθετήματος εἰς ἴδιαν ρύθμισιν ἀπαιτηθείσης διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτων ἀδείας, χρησιμοποιήσεως ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως ὑπὸ τῆς Διοικήσεως.

Βεβαίως τὸ νομοθέτημα τούτο δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναποκριθῆ πλήρως εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ τεθέντας στόχους καὶ ἴδια τῆς ἐπὶ ὀρθολογιστικῶν ἔσπεων ἀξιοποιήσεως, ἐπακόλουθον τῆς ὁποίας θὰ ἦτο τὰ ἑλληνικὰ μάρμαρα τὰ ὁποῖα, σημειωτέον, λόγω ποιότητος καὶ χρωματισμοῦ εἶναι περιζήτητα εἰς τὴν διεθνή ἀγοράν, νὰ καταστοῦν πέραν τῶν ἄλλων ὠφελειῶν καὶ πολύτιμη διὰ τὴν Ἑθνηκὴν Οἰκονομίαν ἐξαγωγίμα προϊόντα. Ἀνεξαρτήτως ὁμως τῶν ἀνωτέρω καὶ εἶναι διατάξεις τοῦ ἐν λόγω νομοθετήματος ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ ΣτΕ ὡς ἀντισυνταγματικά, γεγονός ὅπερ ἐπέφερε τὴν ἀναστολήν τῆς δραστηριότητος εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκμετάλλευσως τῶν μαρμάρων.

Ἐσχάτως διὰ τοῦ Ν. 386/1976, ἀναφερομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τοῦ τρόπου ἐκμετάλλευσως τῶν ἀβρυτῶν ὑλικῶν, ἐγένετο μία ἀξιολογὸς προσπάθεια ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς νομοθεσίας περὶ λατομείων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἀβρυτῶν ὑλικῶν.

(Ὅπως ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἤχθημεν εἰς τὴν κατάρτισιν σχεδίου Νόμου «περὶ ἐκμετάλλευσως λατομείων» διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου, ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τὰς, διὰ τοῦ παρόντος Σχεδίου, συμπληρουμένας διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Νόμου 386/1976, προσδοκᾶται ἡ ἐπιτυχής, ἔσται τῶν σημερινῶν τεχνολογικῶν καὶ οἰκονομικῶν δεδομένων, ρύθμισις τῶν θεμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς ἐξορύξεως καὶ ἐκμετάλλευσως ἰσπανίων τῶν ὄρυκτῶν ὕλων τῶν μὴ θεωρουμένων ὡς μεταλλευμάτων ἢ μεταλλευτικῶν ὄρυκτῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἰσχύοντος Μεταλλευτικῆς Κώδικος.

Ἐπίσης ἐπιστημαίνεται ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου παρέχεται ἐξουσιοδότησις κωδικοποιήσεως τῶν περὶ λατομείων διατάξεων, τοιαῦται ὁμως διατάξεις θὰ ὑρίστανται μόνον αἱ τοῦ Νόμου 386/1976, δεδομένου ὅτι ἅπασαι αἱ ἄλλαι τοῦδε ἰσχύουσαι λοιπαὶ διατάξεις καταργοῦνται διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου.

Ὅπως κωδικοποιημένων τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου μετὰ τῶν Νόμου 386/1976 εἰς ἐν ἑνιαίον κείμενον θὰ καταστῆ εὐχερῆς ἡ ἐφαρμογή, ὑπὸ πάντων, τῆς περὶ λατομείων ἐν γένει νομοθεσίας.

Τέλος αἱ διατάξεις τοῦ Σχεδίου εἶναι διατυπωμέναι ἐν τῷ πλείστω τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κειμένων νόμων, οἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβάλλόμενοι περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας δὲν ὑπερέβαινον τοὺς ἐπιτρεπτοὺς τοιοῦτους διὰ δημοτικὴν ὠφέλειαν.

Ἀναλυτικώτερον αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Τὸ Νομοσχέδιον διαίρεται εἰς ὀκτὼ κεφάλαια.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀβρυτῶν 1—3 τοῦ κεφαλαίου Α' διατυπώνεται γενικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων διὰ πρώτην φεράν αἱ λατομικαὶ ὄρυκται ὕλαι κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἤτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰσμηχανικῶν ὄρυκτῶν, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μαρμάρων καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀβρυτῶν ὑλικῶν, ἵτινα ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Νόμου 386/1976, ὡς οὗτος συμπληροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Σχεδίου Νόμου.

Ἐπίσης εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναφέρονται ἐνδεικτικῶς αἱ ὑπαρξόμεναι εἰς ταύτην ὄρυκται ὕλαι, προβλέπεται δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἡ διαδικασία ἄρσεως ἀμοιβολίας περὶ τῆς ἐπαγωγῆς λατομικοῦ ὄρυκτοῦ εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν καὶ τέλος διατηρεῖται ἡ ἰσχύουσα ἄχρι τοῦδε ἀρχῆ, καθ' ἣν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμετάλλευσως τῶν λατομικῶν ὄρυκτῶν ὕλων κέκτηται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαντῶνται αὗται.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀβρυτῶν 4—10 τοῦ Κεφαλαίου Β' θεσπίζονται ὡς προϋποθέσεις, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν λατομείων εἰσμηχανικῶν ὄρυκτῶν καὶ μαρμάρων, ἡ προηγουμένη ἀσκήτησις ἀδείας ἐκμετάλλευσως, χρησιμοποιήσεως ὑπὸ τῆς Διοικήσεως καὶ καθορίζονται συγχρόνως ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν χορήγησιν ταύτης. Ἡ τοιαύτη ἀδειαν εἶναι ἁπλῶς ἀνεξάρτητος τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης διὰ τὴν ἔδρυσιν καὶ λειτουργίαν μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων.

Μεταξὺ τῶν δικαιολογητικῶν προβλέπονται καὶ ἡ ὑπόβολή οἰκονομοτεχνικῆς μελέτης καὶ μελέτης προστασίας τοῦ περιβάλλοντος ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα ἅτινα δέον νὰ διαλαμβάνωνται εἰς αὐτάς. Αἱ μελέται αὗται ἀποτελοῦν βασικά στοιχεῖα διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀιτουμένης ἀδείας ἐκμετάλλευσως.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν σκιαπίζεται, διὰ μὲν τῆς πρώτης μελέτης ἡ ὑπόβολή εἰς τὴν Διοίκησιν στοιχείων ἕσται τῶν ὁποίων αὕτη θὰ μερῶσιν γνώμην περὶ τῆς οἰκονομικῆς σημασίας τῆς ἐκμετάλλευσως τοῦ λατομείου διὰ δὲ τῆς δεύτερας ἡ ἀντιμετώπισις τῶν τυχόν ἐκ τῆς ἐκμετάλλευσως καὶ τῶν ἐρευνῶν προξενηθησομένων ἀλλαγῶν τῶν ἐστικῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ περιβάλλοντος.

Περαιτέρω, ἐν ὄψει ὅτι ἡ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν προβλεπομένων δικαιολογητικῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸν οἰκείον Νομάρχην, ὅστις διαβιβάζει ταῦτα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, προβλέπεται ὅτι οὗτος ἐκθέτει καὶ τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς λειτουργίας τοῦ συγκεκριμένου λατομείου, ὡς καὶ γενικὰς πληροφορίας περὶ τῶν τυχόν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων, αἰτινας ἠθέλον προξενηθῆν, ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ λατομείου τούτου, εἰς τὰ χαρακτηριστικά τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, εἰς ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα, τουριστικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ ἄλλα δημοσίας ὠφελείας ἔργα.

Ἐρ' ὅσον ἐκ τῶν ὑποβληθέντων δικαιολογητικῶν καὶ ἀποφῶν τοῦ οἰκείου Νομάρχου ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας ἠθέλει διαπιστώσει ὅτι ἐκ τῆς ἐκμετάλλευσως τοῦ λατομείου θέλουν δημευρηθῆθῆ κίνδυνος τῆς ζωῆς ἢ ἐλαδῆ τῆς ὑγείας τῶν περιόχων, ἐλάσει εἰς ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα καὶ εἰς τουριστικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τοιαῦται εἰς δημοσίας ὠφελείας ἔργα, ἀρνεῖται τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς ἀδείας ἐκμετάλλευσως. Ὅμοιως ἀρνεῖται τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰς περιοχὰς γεωαπειροθείας, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων διατάξεων, ὡς ἐξαιτέρου πολιτιστικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ φυσικοῦ κάλλους, ἐρ' ὅσον ἐκ τῆς ἐκμετάλλευσως τῶν ἐν αὐταῖς λατομείων θέλουν προξενηθῆ ἐλαδῆ, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποκατασταθῶν ἰκανοποιητικῶς, ἐκτιμωμένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς οἰκονομικῆς, διὰ τὴν

Εθνική Οικονομία, σημασία, την οποίαν δά έχη το εξερω-
χθέν ορυκτόν.

Ειδικότερον υπό των διατάξεων του άρθρου 10 παρέχεται
η δυνατότης διενεργείας ερευνητικών ή άλλων εργασιών,
άποσκοπούσων εις την διαπίστωσιν βιομηχανικών ορυκτών ή
μαρμάρων, άνευ της υπό των διατάξεων του παρόντος κεφα-
λαίου προβλεπομένης άδείας έκμεταλλεύσεως, άπαυτούμένης
όμως της συναίνεσεως του ιδιοκτήτου του εδάφους.

Διά της διατάξεως ταύτης σκοπείται η εύχαρης και άνευ
πολλοπλών διατυπώσεων διερεύνησις της Χώρας, προς δια-
πίστωσιν της ύπαρξεως λατομικών ορυκτών, περι ών άνω-
τέρω.

Ο χρόνος των τοιούτων έρευνών είναι περιορισμένος και
δύναται αύται να άπαγορευθούν υπό του άρμοδιού Έπιθεω-
ρητού Μεταλλείων, εφ' όσον ήθελον διαπιστωθή ύπ' αύτου
ότι προξενούται βλάβαι εις αρχαιολογικά μνημεία, τουρι-
στικάς έγκαταστάσεις ή άλλα δημοσίας ώφελείας έργα ή το-
βαρκαί άλλοιώσεις των χαρακτηριστικών του φυσικού περι-
βάλλοντος ή ότι υπό το πρόβλημα των έρευνών διεξάγεται
έκμετάλλευσις.

Διά των διατάξεων των άρθρων 11 — 16 του Κεφαλαίου
Γ' προβλέπονται τά της έποπτείας και του έλέγχου της έκ-
μεταλλεύσεως των λατομείων βιομηχανικών ορυκτών ή μαρ-
μάρων, ως και αι κυρώσεις, διά την περίπτωσιν λειτουργίας
λατομείου άνευ της υπό των διατάξεων του Κεφαλαίου Β',
προβλεπομένης άδείας έκμεταλλεύσεως, διά παραβάσεις των
κειμένων νόμων και των εκάστοτε ισχυουσών κανονιστικών δια-
τάξεων ως και διά περιπτώσεις μη συμμορφώσεως των έκμε-
ταλλευσένων λατομεία προς τά υπό του Έπιθεωρητού Με-
ταλλείων υποδεικνυόμενα μέτρα έκμεταλλεύσεως.

Όμοίως προβλέπονται, κυρώσεις όσάκις η έκμετάλλευσις
λατομείων βιομηχανικών ορυκτών ή μαρμάρων, ενεργείται υπό
τοιούτας συνθήκας, ώστε να άπειλήται σοβαρώς η κανονική
οικονομική άπόδοσις του λατομείου ή η δυνατότης της περαι-
τέρω κανονικής έκμεταλλεύσεως τούτου. Έπίσης επιβάλλεται
ύποχρέωσις ύποβολής δελτίου δραστηριότητος ή δηλώσεως
άπραξίας υπό του έκμεταλλευομένου το λατομείου, βάσει των
όποιων η Διοίκησις δά έλέγχη εάν η επιδεικνυόμενη δραστη-
ριότης είναι ή ενδεικνυμένη ή εάν η άπραξία είναι δεδικαιο-
λογημένη.

Περαιτέρω υπό των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου
και δη του άρθρου 16 αύτου παρέχεται η δυνατότης όπως, δι'
άποφάσεως του Έπουργού Βιομηχανίας και Ένεργείας, άνα-
καλήται η τροποποιήται κατά το περιεχόμενον αύτης χορηγη-
θείσα άδεια έκμεταλλεύσεως, κατά την εν τώ άρθρω τώτω
διαδικασίαν, εφ' όσον κατά την διάρκειαν της έκμεταλλεύσεως
του λατομείου ήθελον προκύβη άπαγορευτικοί της λατομείας
λόγοι, οίτινες δέν ύφίσταντο κατά τον χρόνον της χορηγήσεως
της άδείας και ειδικότερον κίνδυνοι διά την ασφάλειαν των
περιόικων ή των οικισθών αύτων ή των διαδχτών και οίτινες
κίνδυνοι δέν είναι δυνατόν να άποτραπούν και δι' ύποδειχθη-
σένων έτι μέτρων υπό του Έπιθεωρητού Μεταλλείων ή
ελάβαι εις άνευρεθέντα νέα αρχαιολογικά μνημεία, η ήθελον
άνεργεθή νέα σημαντικά τουριστικά έγκαταστάσεις ή κα-
τασκευασθούν άλλα έργα δημοσίας ώφελείας αναλόγου σπου-
δαιότητος.

Τοιουτοτρόπως διά των διατάξεων του άρθρου τούτου, εν
συνδυασμώ και προς τας διατάξεις του Κεφαλαίου Β', άπι-
μετωπίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, των αρχαιολο-
γικών μνημείων, τουριστικών έγκαταστάσεων κλπ.

Διά των διατάξεων των άρθρων 17—20 του Κεφαλαίου
Δ' ρυθμίζονται θέματα αναφερόμενα εις την έκμετάλλευσιν
λατομείων οιασδήποτε κατηγορίας λατομικών ορυκτών, κατά
τρόπον διασφαλίζοντα μίαν όρθολογικήν — έκμετάλλευσιν.
Ότω θεσπίζεται εν περιπτώσει μισθώσεως ή εισφοράς, ως
ελάχιστος χρόνος ισχύος των συμβάσεων τούτων μία τριετία.
Δυναται όμως να παρατείνονται αι συμβάσεις αύται μονο-
μερώς υπό του προς όν παρεωρήθη η έκμετάλλευσις διά
πλείονας τριετίες και μέχρι συμπληρώσεως μιάς δεκαπεντα-

ετίας, με δικαίωμα, προκειμένου περί λατομείων μαρμάρων,
περαιτέρω παρατάσεως επί μίαν εισέτι δεκαετίαν, εφ' όσον η
δραστηριότης των έκμεταλλευομένων το λατομείον τόσον εις
τον τομέα των επενδύσεων, όσον και εις τον τομέα της παρα-
γωγής, είναι άνάλογοις προς την σπουδαιότητα του λατομείου,
της δραστηριότητος ταύτης διαπιστουμένης δι' άποφάσεως του
Έπουργού Βιομηχανίας και Ένεργείας. Περαιτέρω άπαγο-
ρεύεται ρητώς η ύπομίσθωσις του δικαίωματος της έκμεταλ-
λεύσεως του λατομείου και τούτο ίνα μη ύπεισέρχονται εις την
άξιοποίησιν των λατομείων πρόσωπα ξένα προς την λατομίαν.

Ειδικώς επί λατομείων μαρμάρων, διά την περιστολήν των
τυχόν υπερμέτρων και άδικαιολογητων αξιώσεων των ιδιο-
κτητών των λατομείων συνειπεί των όποιων καθίστανται τά
έξορυσόμενα προϊόντα μη ανταγωνιστικά, θεσπίζεται άνώ-
τατον όριον αναλογικού θεμιτού μισθώματος πεσοτόν 8% επί
της τιμής πωλήσεως των έξορυσσόμενων εκ του μισθίου λα-
τομείου μαρμάρων επί του θαπέδω του λατομείου και ποσο-
τόν 10% επί της τιμής πωλήσεως όμοίως επί του θαπέδω
του λατομείου επί των άκατεργάστων ύποπροϊόντων και των
πάσης φύσεως άπαιρημάτων. Προς προστασίαν δέ και του
ιδιοκτήτου του λατομείου θεσπίζεται και άνώτατον όριον έτη-
σίου παγίου θεμιτού μισθώματος καταβαλλόμενον εις αύτόν διά
την περίπτωσιν μη λειτουργίας του λατομείου ή έστω και δεδι-
καιολογημένης πλημμελούς έκμεταλλεύσεως τούτου.

Διά των διατάξεων των άρθρων 21 — 22 του Κεφαλαίου
Ε' όρίζεται ότι διά Π. Δ/των, εκδιδόμενων προτάσει του επί
της Βιομηχανίας και Ένεργείας Έπουργού, δά κανονίζεται
εκάστοτε ο τρόπος διαχειρίσεως, έκμεταλλεύσεως, μισθώσεως
κλπ. των δημοσίων λατομείων οιασδήποτε κατηγορίας ορυ-
κτών.

Όσαύτως όρίζεται ότι μέχρις εκδόσεως των ως άνω Δια-
ταγμάτων δά έξακολουθούν ισχύοντα τά Διατάγματα τά εκ-
δοθέντα κατ' έφαρμογήν των καταργουμένων διατάξεων, δι'
ών ρυθμίζονται τά ως άνω θέματα.

Διά των διατάξεων των άρθρων 23—34 του Κεφαλαίου
ΣΤ' ρυθμίζονται, εν τώ πλαισίω των διατάξεων του ισχύον-
τος Συντάγματος περί οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως
και των διατάξεων του ύπο κρίσιν σχεδίου Νόμου, θέματα
ανάγομενα εις την έκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δημο-
τικών και κοινοτικών λατομείων, κατά τρόπον διασφαλίζοντα
πλήρως τά συμφέροντα των ως άνω όργάνων της τοπικής αυ-
τοδιοικήσεως.

Διά των διατάξεων του άρθρου 35 του Κεφαλαίου Ζ' πα-
ρέχεται το ένδικον μέσον της προσφυγής, άσκουμένης ένώπιον
του Διοικητικού Δικαστηρίου Μεταλλείων κατά πάσης άποφά-
σεως του Έπουργού Βιομηχανίας και Ένεργείας, άφορώσης
την χορήγησιν άδείας έκμεταλλεύσεως υπό όρους ή περιορι-
σμούς, άντηνν χορηγήσεως, τροποποίησιν ή άνάκλησιν ή μη
παράτασιν χορηγηθείσης τοιαύτης.

Έπίσης εις προσφυγήν ύπόκειται και η υπό του άρθρου 26
του παρόντος Νόμου προβλεπομένη έκθεσις του Έπιθεωρητού
Μεταλλείων.

Διά των διατάξεων του Κεφαλαίου Η' το όποιον περιλαμ-
βάνει τελικάς και μεταβατικάς διατάξεις, ρυθμίζονται (άρ-
θρα 36—38) θέματα αναγόμενα εις την ατελή εισαγωγήν
μηχανημάτων εξ άλλοδαπής, αναγκαιούστων διά την λειτουρ-
γίαν και έκμετάλλευσιν λατομείων οιασδήποτε κατηγορίας
ορυκτών και εις την δυνατότητα αναγκαστικής απαλλοτριώ-
σεως ξένης ιδιοκτησίας, ύπερ των αναγκών έκμεταλλεύσεως
των λατομείων, θεσπίζεται δέ το πρώτον η παραχώρησις,
κατά χορήσιν, παρακειμένης του λατομείου εκτάσεως άνηκού-
σης εις τον ιδιοκτήτην του λατομείου και αναγκαιούσης διά
τάς ανάγκας έκμεταλλεύσεως, εφ' όσον η έκμετάλλευσις τού-
του διενεργείται υπό τρίτου.

Έπίσης διά των μεταβατικών διατάξεων του Κεφαλαίου
τούτου (άρθρα 39—44) επεκτείνεται η ύποχρέωσις άποκτη-
σεως άδείας έκμεταλλεύσεως και διά τά λειτουργούντα ήδη
λατομεία βιομηχανικών ορυκτών, διά τά όποια, σημειωτέον,

τὸ πρῶτον θεωρεῖται ἡ ὑποχρέωσις ἐκμεταλλεύσεως τούτων κατόπιν ἀδείας, ὡς καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἀποκτήσεως τοιαύτης ἀδείας καὶ διὰ τὰ λειτούργουσα ἤδη λατομεῖα μαρμάρων, ἅτινα δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἀπέκτεσαν ταύτην ἕλασι τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων.

Περὶ τῶν λατομεῖων ἀβρανῶν ὕλικῶν δὲν γίνεται μείξις. διότι ταῦτα διέπονται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῆς ἀποκτήσεως ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 386/1976.

Ἐπίσης διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων διευκρινίζεται ὅτι ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως λατομεῖων μαρμάρων διέπονται ὑπὸ τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων, αἱ δὲ χορηγηθεῖσαι τοιαῦται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου Νόμου.

Περαιτέρω ὑπὸ τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κεφαλαίου ρυθμίζεται τὸ κύρος συμβάσεων ἐκμεταλλεύσεως λατομεῖων μαρμάρων, συνομολογηθεῖσῶν κατὰ παρέκκλισιν τοῦ Ν.Δ. 433/70, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1006/71.

Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπιδιώκεται ἡ ἀποτροπὴ ἀκυρώσεως συμβάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐνῶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων θὰ ἔδει κῆται νὰ εἶχον συνομολογηθῆ διὰ μίαν δεκαπενταετίαν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, κατ' ἐσφαλμένην ἕμως ἐρμηνείαν αἱ πλείους ἐκ τῶν συναφθεῖσῶν συμβάσεων συνομολογήθησαν διὰ μίαν τριετίαν μὲ δικαίωμα παρατάσεως ἀνὰ τριετίαν μέχρι συμπληρώσεως δεκαπενταετίας, ἤτοι κατὰ παράστασιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Ἐπίσης ρυθμίζονται θέματα, τελουσῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων

ἐκμεταλλεύσεως λατομεῖων μαρμάρων καὶ λατομεῖων βιομηχανικῶν ὄρυκτων, ἅτινα ἀνακύπτουν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου Νόμου.

Τέλος, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 46 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου Η' ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις ὅπως, ὠριζόμενοι ἐργασίαι εἰς μεταλλεία καὶ λατομεῖα, ἐκτελοῦνται παρὰ προσώπων ἐρωδισμένων δι' εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ ἐπικινδύνου τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν. Ἐπίσης καθορίζεται ἡ διαδικασία ὡς καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι αἱ ἐπιφορτιζόμεναι διὰ τὴν χορήγησιν ταύτης. Διευκρινίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἀποδίδουν ἰσχύον δικαίον, ἐπαναλαμβάνονται ἕμως λόγῳ ἀναγκασῶν ἀμφιβολιῶν, περὶ τῆς ἰσχύος τῶν κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου Μεταλλευτικοῦ Κώδικος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 45 καὶ 47—50, ὁ σκοπὸς τούτων, ὡς ἐκ τῆς διατυπώσεώς των, εἶναι προφανής.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐν γενικαῖς γραμματικῆς ἐκτεθέντες σκοποὺς ἀποδέλπει τὸ προτεινόμενον Σχέδιον Νόμου, ὅπερ ἔχουσαν τὴν τιμὴν νὰ θεσῶμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1977

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐσωτερικῶν
ΙΠ Π. ΙΟΥΡΔΑΝΟΓΛΟΥ
Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας
Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ